

fremskaffe den størst mulige Stabilitet i den almindelige Prisbevægelse, at forhindre store Svingninger opad eller nedad“. Dette Formaal kan alle, der ikke lever af Prissvingningerne, fuldt ud tiltræde. Og dette Maal kan og skal efter Forfatterens Mening naas ved en Diskontopolitik, gaaende ud paa, at der ikke vilkaarlig skabes Betalingsmidler for at opfylde Kreditbehov, som ikke kan opfyldes ved de Opsparinger, der staar til Raadighed; Kreditgivningen skal være saaledes, at der ingen Prisstigning opstaar og følgelig heller ikke noget Prislefald. Om dette strækker til er imidlertid et stort Spørgsmaal. Paa den ene Side taler meget for, at selv de Opsparinger, der staar til Raadighed, i visse Perioder er saa rigelige, at de nødvendigvis paa et givet Tidspunkt maa føre til en Overproduktions- og Underkonsumtionskrise. Paa den anden Side formaar Centralbankerne sikkert ikke i vore Dage at gennemføre en Kapitalrationering gennem Diskontoen, fordi de vistnok i meget følelig Grad maa rette denne efter, hvad de store private Banker er villige til at laane Penge ud til; og ogsaa disse Banker formaar at „lave Penge“, ny Betalingsmidler, der er lige saa gode og anvendelige som Sedler.

Selve Stabiliseringsproblemet omhandles i et særligt Afsnit som Værkets Slutsten. Om dette siger Forf., at det er af underordnet Betydning, ved hvilken Værdi Pengene bliver stabiliseret; og da Deflationen har været overordentlig skadelig, kan det ikke være af nogensomhelst Betydning, at de Pengeenheder, som ligger til Grund for Ombytningen, stiger i Værdi, altsaa drives op til Pari. „Det eneste Krav paa Pengevæsenet, som er af Betydning for Verdenshandelen og den almindelige Velstand, er Kravet om Stabilitet.“

Knud Korst.

Dr. OSCAR JÆGER: *Teoretisk Socialøkonomik* (X—ania 1922).
Dupliceret. Eget Forlag.

Nordmanden Prof. Jæger har udgivet en *Socialøkonomik*, der kan faas til Købs ved Henvendelse til Forfatteren. Det er forsaavidt en kortfattet Lærebog, som skiller sig baade i Realitet og Stofomraade fra Riis-Hansens ved at være beregnet for det egentlige økonomiske Studium. Bogen giver sig i Kæst med de fleste teoretiske Problemer indenfor Pris- og Fordelings-

fremskaffe den størst mulige Stabilitet i den almindelige Prisbevægelse, at forhindre store Svingninger opad eller nedad“. Dette Formaal kan alle, der ikke lever af Prissvingningerne, fuldt ud tiltræde. Og dette Maal kan og skal efter Forfatterens Mening naas ved en Diskontopolitik, gaaende ud paa, at der ikke vilkaarlig skabes Betalingsmidler for at opfylde Kreditbehov, som ikke kan opfyldes ved de Opsparinger, der staar til Raadighed; Kreditgivningen skal være saaledes, at der ingen Prisstigning opstaar og følgelig heller ikke noget Prislefald. Om dette strækker til er imidlertid et stort Spørgsmaal. Paa den ene Side taler meget for, at selv de Opsparinger, der staar til Raadighed, i visse Perioder er saa rigelige, at de nødvendigvis paa et givet Tidspunkt maa føre til en Overproduktions- og Underkonsumtionskrise. Paa den anden Side formaar Centralbankerne sikkert ikke i vore Dage at gennemføre en Kapitalrationering gennem Diskontoen, fordi de vistnok i meget følelig Grad maa rette denne efter, hvad de store private Banker er villige til at laane Penge ud til; og ogsaa disse Banker formaar at „lave Penge“, ny Betalingsmidler, der er lige saa gode og anvendelige som Sedler.

Selve Stabiliseringsproblemet omhandles i et særligt Afsnit som Værkets Slutsten. Om dette siger Forf., at det er af underordnet Betydning, ved hvilken Værdi Pengene bliver stabiliseret; og da Deflationen har været overordentlig skadelig, kan det ikke være af nogensomhelst Betydning, at de Pengeenheder, som ligger til Grund for Ombytningen, stiger i Værdi, altsaa drives op til Pari. „Det eneste Krav paa Pengevæsenet, som er af Betydning for Verdenshandelen og den almindelige Velstand, er Kravet om Stabilitet.“

Knud Korst.

Dr. OSCAR JÆGER: *Teoretisk Socialøkonomik* (X—ania 1922). Dupliceret. Eget Forlag.

Nordmanden Prof. Jæger har udgivet en *Socialøkonomik*, der kan faas til Købs ved Henvendelse til Forfatteren. Det er forsaavidt en kortfattet Lærebog, som skiller sig baade i Realitet og Stofomraade fra Riis-Hansens ved at være beregnet for det egentlige økonomiske Studium. Bogen giver sig i Kæst med de fleste teoretiske Problemer indenfor Pris- og Fordelings-

læren; den er streng teoretisk og uden Afstikkere til den økonomiske Politik. For de Studerende, for hvem min Værdilære synes for vanskelig eller for vidtløftig, anbefaler jeg Læsningen af Jægers Bog, særlig fordi de mange Problemer, jeg har udsendt til min anden Del, her faar en Behandling, jeg i meget kan tiltræde. De norske Studerende skylder Oscar Jæger Tak for den Bog, og jeg ønsker hermed at anbefale den fortrinlige Lærebog til vore egne statsvidenskabelige Studerende. En egentlig Anmeldelse vil ikke her være paa sin Plads, da Bogen er en foreløbig Udgave, og skal afløses af det Arbejde, Forf. vel vil betegne som sit Livsværk: en samlet Fremstilling af den hele Socialøkonomik i 5 Bind, hvoraf et, „Finanslæren“, vil se Dagens Lys inden dette Aars Udgang.

Dr. L. V. Birck.

JOSEPH DAVIDSOHN: *Om Betingelserne og de nærmeste Opgaver for en eksakt Sociologi*. 218 p. p. København 1923. Levin & Munksgaards Forlag.

Forf. er at betragte som en Elev — og som den første danske Elev — af den franske sociologiske Skole, der er grundlagt af Durkheim og fortsat af Lévy-Bruhl. I et Forord giver Forf. en skitsemaæssig Karakteristik af denne Skoles Karakter og søger at begrunde den Opfattelse, at Sociologien ikke har Brug for Psykologien. Hovedargumentet, der anføres, er at Sociologien handler om det, der alt efter Tid og Sted er forskelligt, hvorimod i Følge Forf. Psykologien handler om den konstante Menneskenatur.

I en Indledning behandles Modusbegrebet, der betegnes som Sociologiens Grundbegreb. Paa Grundlag af Ensartethed mellem de enkelte Handlinger og Forestillinger, dannes Begreberne Handle- og Tænkemaader: *modi agendi* og *modi iudicandi*. Sociologiens Opgave er at gøre rede for Lovmæssigheden at *modi's* Forekomst i givne Milieuer. Ved Lovmæssighed forstaas dette, at visse *Modi* forekommer samtidigt i et givet Milieu.

Bogens første Del handler om „Den almindelige Sociologis Grundbegreber“. Først behandler Forf. det, han kalder *Parallelmodi*. Naar det for to *modi's* Vedkommende gælder, „at de har samme